

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/62/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712201539
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2712201539.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Tomáš Kušnir, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX B., štátny občan SR, zastúpenej opatrovníkom: Mesto B., o zaplatenie sumy 1.790,53 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresný súd Skalica dňa 22.2.2012 návrh, ktorým navrhol zaviazat' odporkyňu zaplatiť mu sumu 1 790,53 eur spolu s úrokom z omeškania v sume 53,13 eur, úrok z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 636,70 eur od 20.5.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2009 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni. Právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporkyňou zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty č. XXXXXXXXXX, podľa ktorej poskytol postupca odporkyni peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Odporkyňa neplnila splátky v dohodnutých termínoch, čím porušila svoju povinnosť a preto postupca od zmluvy odstúpil a vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 1 850,53 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 696,70 €, riadneho úroku 518,73 €, úroku z omeškania 635,10 €. Po postúpení pohľadávky odporkyňa uhradila dňa 16.4.2010 sumu 40 eur a dňa 19.5.2010 sumu 20 eur. Žalovaná suma pozostáva z neuhradenej istiny 636,70 eur, z úroku 518,73 eur a úroku z omeškania 635,10 eur. Navrhovateľ si ďalej návrhom uplatnil úrok z omeškania v sume 53,13 eur vypočítaný sadzbou 13 % ročne zo sumy 696,70 eur od 16.10.2009 do 16.4.2010 v sume 45,41 eur, zo sumy 656,70 eur od 17.4.2010 do 19.5.2010 v sume 7,72 eur a zo sumy 636,70 eur od 20.5.2010 do zaplatenia.

Súd rozsudkom č.k. 3C/62/2012-96 zo dňa 13.3.2013 zamietol návrh a odporkyni nepriзнаl náhradu trov konania a to pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom. Navrhovateľ podal voči rozsudku odvolanie, v ktorom poukázal na znenie ust. § 110 ods. 1 a § 558 Občianskeho zákonníka, ako i na obsah dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu uzavretej medzi účastníkmi dňa 1.4.2010. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 25Co/84/2013-136 zo dňa 28.7.2014 rozsudok zrušil z dôvodu nepoužitia správneho ustanovenia právneho predpisu a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Krajský súd zhodnotil, že tunajší súd pochybil, ak sa nezaoberal dohodu o uzavretí splátkového

kalendára a uznaní záväzku uzavretú medzi žalobcom ako postupníkom a žalovanou ako dlžníkom dňa 1.4.2010, tým nesprávne posúdil aj dôkaznú povinnosť v konaní v súvislosti s týmto uznávajúcim prejavom.

Navrhovateľ sa na riadne predvolané pojednávanie nedostavil, neúčast' ospravedlnil jeho splnomocnenec.

Odporkyňa sa na výzvu súdu k návrhu nevyjadrila.

Súd vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa a odporkyne a prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s tým, že sa jedná o vec, ktorú možno rozhodnúť na základe listinných dôkazov.

Navrhovateľ na návrhu trval v celom rozsahu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2009 a k nej patriacou Prílohou č. 1, Dodatkom č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvou o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 5.8.2004, Dodatkom č. 1 k zmluve o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, Obchodnými podmienkami pre Kreditné karty, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 1.4.2010, platobnou históriou, výpoveďou postupcu zo zmluvy, pokusom o zmier a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 15.10.2009 uzavrel navrhovateľ ako postupník so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, pričom príloha k zmluve preukazuje, že pohľadávka voči odporkyni bola postúpená na navrhovateľa. Dodatkom č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 12.11.2009 bola táto zmluva doplnená.

Listom zo dňa 28.10.2009 oznámila Slovenská sporiteľňa a.s. odporkyni postúpenie pohľadávky vo výške 1 850,53 eur na navrhovateľa.

Na základe zmluvy o vydaní a používaní Platobnej karty zo dňa 5.8.2004 a Dodatku č. 1 k zmluve o vydaní a používaní Platobnej karty zo dňa 5.8.2004 uzavretej medzi odporkyňou a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako právnym predchodcom navrhovateľa vydala Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyni platobnú kartu a poskytla jej peňažné prostriedky vo výške Kartového rámca za podmienok stanovených zmluvou. Výška kartového rámca bola podľa Dodatku č. 1 vo výške 20.000 Sk, úroková sadzba premenlivá 17,50 % ročne, splatnosť úrokov- mesačne, k poslednému dňu v mesiaci, od 1.11.2004. Konečná splatnosť kartového rámca bola dohodnutá na deň 4.8.2005, poplatok za správu kartového rámca 0,25 % z kartového rámca mesačne. Podľa článku V. bod 1. sa táto zmluva uzatvára na dobu určitú a to na dobu 1 roka odo dňa jej podpísania zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka. Podľa bodu V. bod 4 Dodatku je banka oprávnená zmluvu vypovedať bez uvedenia dôvodu, pričom výpoveď nadobúda účinnosť dňom doručenia výpovede držiteľovi karty. Odporkyňa prehlásila, že sa oboznámila s Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie Elektronických služieb a Platobných kariet vydaných bankou a Všeobecnými obchodnými podmienkami vydanými bankou s účinnosťou od 1.8.2002, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Odporkyňa vyhlásila, že sa oboznámila so sadzobníkom a súhlasí s ním.

Podľa bodu 11.11. Obchodných podmienok pre Kreditné karty účinných dňom 5.6.2006 súd zistil, že všetky zmluvné vzťahy súvisiace s vydaním a používaním kreditných kariet uzatvorené odo dňa ich účinnosti sa riadia týmito Obchodnými podmienkami. Vzhľadom k tomu, že súdu boli doručené len Obchodné podmienky s účinnosťou od 5.6.2006, t.j. s účinnosťou až po uzavretí zmluvy, pričom tieto sa nedajú priradiť k zmluve, súd v konaní na predložené Obchodné podmienky neprihliadol.

Z platobnej histórie k účtu odporkyne vyplýva, že 5.8.2004 bol založený účet, dňa 9.8.2004 je v platobnej histórii uvedené schválenie kontokorentnej zmluvy na istinu 20.000 Sk, dňa 16.8.2004 zníženie pohľadávky na istinu na 19 950 Sk, zníženie pohľadávky na BÚ 50 Sk, 16.8.2004 výber kartou 19 900 Sk, odúčtovanie poplatku 199 Sk, zníženie istiny - preúčtovanie 50 Sk, zvýšenie pohľadávky za poplatky 149 Sk, výber kartou 180 Sk, poplatok za kartovú operáciu 100 Sk, výber kartou 16.8.2004 v sume

18 000 Sk, neskôr sú vykazované úroky z omeškania. Úkony banky sa takto opakujú do 31.12.2008. Platobná história na účte odporkyne má celkom 3387 položiek.

Pokusom o zmier zo dňa 11.1.2012 vyzýval navrhovateľ odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1 979,95 eur do 18.1.2012. Doručienka o prevzatí pokusu o zmier odporkyňou zo strany navrhovateľa súdu predložená nebola.

Výpoveď postupcu zo zmluvy zo dňa 9.6.2006 odkazuje na čl. V. bod 4 Záverečných ustanovení zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty a bod 7.6. VOP, účinných od 1.8.2002, banka výpoveďou vypovedá zmluvu uzavretú s odporkyňou zo dňa 5.8.2004. Výpoveď nadobúda účinnosť dňom doručenia. Vo výpovedi je vyčíslená pohľadávka banky sumou 3 569,20 Sk a banka žiada sumu uhradiť bezodkladne.

V Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 1.4.2010 je uvedené, že odporkyňa uznáva záväzok zo zmluvy č. XXXXXXXXXX a to istinu 696,70 €, príslušenstvo pohľadávky podľa zmluvy (bližšie neuvedené) a náklady na inkasné konanie 150 €. Dlžník sa zaviazal splatiť záväzok v splátkach vo výške 40 € k 25. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky 25.4.2010.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 30.6.2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2, 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- f) meno a adresu spotrebiteľa,
 - g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
 - h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
 - i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.
- (3) Zmluva ďalej obsahuje
- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
 - b) sankcie za porušenie zmluvy,
 - c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
 - d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení do 31.12.2007 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že predmetná zmluva o vydaní a používaní platobnej karty a k nej uzavreté dodatky sú bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca navrhovateľa - banka, poskytla odporkyni úverový limit v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a odporkyňa finančné prostriedky čerpala a teda prijala finančnú službu ako spotrebiteľ. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie odporkyne v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a postavenie banky, ktorá poskytla podľa predmetu svojho podnikania finančnej služby odporcovi podľa zmluvy vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy je zrejмый z postavenia účastníkov zmluvy,

keď niet pochyb o tom, že pôvodný veriteľ je bankou, ktorého predmetom podnikateľskej činnosti je aj poskytovanie úverov, je dodávateľom bankovej služby a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, žeby odporkyňa požadovala poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ. Súd posudzoval vzťah účastníkov nielen podľa Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka. Charakter spotrebiteľskej zmluvy zostáva zachovaný aj po postúpení pohľadávky bankou na navrhovateľa a nestráca sa zmenou v súčasnosti aktívne legitimovaného účastníka - navrhovateľa, pretože tento sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky iba novým veriteľom odporkyne, pričom nebolo pochyb ani o tom, že s postúpenou pohľadávkou prešli aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Pri týchto záveroch sa súd zaoberal platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere po stránke formálnej a vyhodnotil zmluvu ako platnú obsahujúcu niektoré náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 102 Občianskeho zákonníka pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.5.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení od 1.5.2014 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa článku VIII. bod 12. zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto: za § 5a sa vkladá § 5b, ktorý znie: „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“. Podľa článku XIV. zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2014.

Novela zákona o ochrane spotrebiteľa v § 5b zaviedla povinnosť súdu ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

dovoľával. Súd preto ex offa skúmal, či pohľadávka navrhovateľa voči odporkyni je premlčaná. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, čo má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, súd prihliada na premlčanie v súčasnosti ex offa a tak sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že návrh nebol podaný dôvodne. Zo zisteného stavu veci súd vyvodil ten právny záver, že v konaní je potrebné ex offa prihliadnuť na premlčanie uplatneného nároku v zmysle ustanovnia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení od 1.5.2014 a súd musel vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ je povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované návrhom a pri rozhodnutí zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia a znamená to, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014). Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. I keď účastníci uzavreli zmluvu podľa Obchodného zákonníka, ktorá ako typ zmluvy je absolútnym obchodom, zároveň táto zmluva spadá pod úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava o premlčaní v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka je úpravou nevýhodnejšou pre spotrebiteľa, preto ju súd na predmetnú vec neaplikoval. Použitie úpravy o premlčacích dobách podľa Obchodného zákonníka na ochranu spotrebiteľa neprichádza do úvahy, pretože je v ňom zakotvená dlhšia (štvorročná) premlčacia doba, ktorá zvyšuje ochranu veriteľa a naopak predlžuje stav neistoty spotrebiteľa, že by veriteľ od neho mohol niečo úspešne žalovať.

Pri posudzovaní premlčania súd preto pre spotrebiteľský charakter zmluvy aplikoval ustanovenie § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba tri roky a nie úpravu premlčania podľa Obchodného zákonníka, ustanovujúceho premlčaciu dobu štvorročnú, nakoľko bolo potrebné postupovať podľa § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, účinného od 1.5.2014 a prednostne použiť na právny vzťah, v ktorom vystupuje odporkyňa v pozícii spotrebiteľa ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mala použiť norma obchodného práva. Navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 5.8.2004 Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, a v rovnaký deň tiež Dodatok č. 1 k zmluve o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, pričom pôvodný veriteľ podaním zo dňa 9.6.2006 zmluvu vypovedal a požiadal o úhradu pohľadávky. Navrhovateľ síce súdu nepredložil doručku od odporkyne k výpovedi zo zmluvy, uvedené však nesmie pôsobiť v neprospech spotrebiteľa. Súd z výpisu z účtu odporkyne zistil, že aj po výpovedi zo zmluvy pôvodný veriteľ viedol odporkyni účet a to až do 6.10.2009, kedy bol účet zrušený, čo súd považuje za nekalú obchodnú praktiku, nakoľko po výpovedi zo zmluvy mal byť odporkyni účet zrušený. Vo výpovedi zo zmluvy bolo uvedené, že výpoveď nadobúda účinnosť dňom jej doručenia. V konaní bolo potrebné ustáliť, kedy začala plynúť premlčacia lehota. Tunajší súd sa domnieva, že navrhovateľ zámerne nepredložil doručku, ktorou odporkyňa prevzala výpoveď zo zmluvy zo dňa 9.6.2006, keď doručku od odporkyne k neskoršie posielanému Oznámeniu o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2009 predložil a to s cieľom vyhnúť sa zamietnutiu návrhu z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Súd takéto konanie považuje za nekalú obchodnú praktiku. Súd má za to, že výpoveď zo zmluvy mohla byť odporkyni doručená najneskôr dňa 9.8.2006. Aj keby súd počítal premlčaciu lehotu od neskoršieho dátumu napr. až od 1.1.2007 a návrh na súd bol podaný až dňa 22.2.2012, t.j. vyše 5 rokov od vystavenia výpovede zo zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty a k nej patriaceho dodatku a teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, súd dospel k záveru, že je potrebné premlčaný návrh navrhovateľa ex offa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľ síce v konaní predložil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 1.4.2010, avšak aj pre platnosť dohody o uznaní záväzku sa vyžaduje, aby nebola v rozpore so zákonom. Zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody, súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, keď dospel k záveru, že pri podpísaní dohody boli naplnené zákonné znaky inštitútu o nekalej obchodnej praktike a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane navrhovateľa a

využitie takej obchodnej praktiky zo strany navrhovateľa, ktoré podstatne narušilo ekonomické správanie sa odporcu ako priemerného spotrebiteľa. Záver v predchádzajúcej vete súd robí z doterajšej praxe navrhovateľa, súdu známej z jeho rozhodovacej činnosti o návrhoch navrhovateľa, smerujúcim voči spotrebiteľom. Samotná dohoda je vopred navrhovateľom vypracovaný štandardizovaný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu. V tlačive sú strojom doplnené údaje, dohoda je celá formulovaná jej predkladateľom. Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná. Chýba tak prejav vôle druhej strany k vzniku právneho úkonu, ktorý zamýšľal navrhovateľ vyvolať ohľadom časti dohody, nazvanej Forma splatenia záväzku. Takto naformulovaný právny úkon ako prejav vôle, smerujúci k vzniku uznania záväzku je pre použitú nekalú obchodnú praktiky zo strany navrhovateľa neplatný. Uznanie dlhu odporkyňou súd hodnotí tiež ako neplatný právny úkon, nadiktovaný dodávateľom spotrebiteľovi do „Dohody“, ktorý sa podľa § 39 OZ prieči dobrým mravom. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sú nekalé obchodné praktiky zakázané a čo je zákonom zakázané nepožíva právnu ochranu. Súd dohodu vyhodnotil ako neplatnú a uznanie záväzku za neúčinné a v konaní na „dohodu“ neprihliadal.

Vzhľadom k zamietnutiu návrhu pre premlčanie uplatneného nároku navrhovateľa, súd sa nezaoberal neprijateľnými podmienkami zo zmluvy a z k nej patriaceho dodatku.

O trovách prvostupňového konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyňi, ktorá bola plne úspešným účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila a zo spisu jej žiadne nevznikli.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyňi, ktorá bola úspešným účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila a zo spisu jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi

preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).